

«ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΙ ΑΓΙΟΛΟΓΟΙ»

Εβδομαδιαία έκδοση του Ιερού Ναού
Αγίων Αποστόλων Πέτρου & Παύλου Πεύκης
Τηλ. 2108027738, E-mail: agioi.apostoloi@gmail.com
www.agioiapostoloi.gr

ΚΥΡΙΑΚΗ 17 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 2023

«ΙΑ΄ ΛΟΥΚΑ»

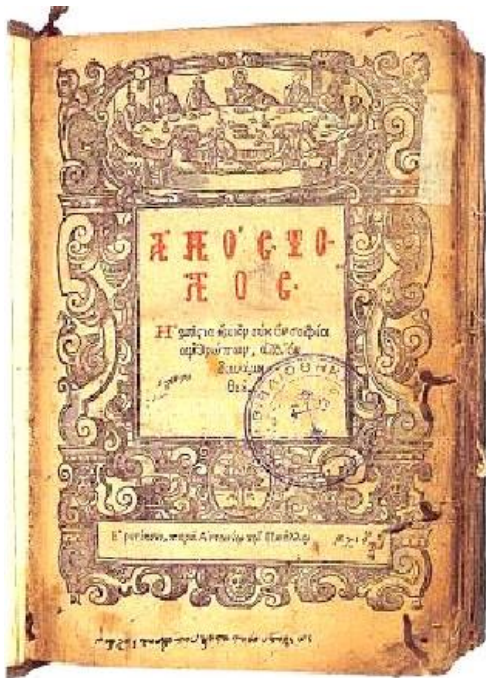
«Των αγίων προπατόρων»

*Δανιήλ του προφήτου και των αγίων τριών
παιδων Ανανίου, Αζαρίου και Μισαήλ,
Διονυσίου Αιγίνης του θαυματουργού
του εν Ζακύνθω.*

έτος 16^ο Τεύχος 731

ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΑ΄ ΛΟΥΚΑ

Αποστολικό ανάγνωσμα (Κολασ. 3,4-11) - Υπό Δημητρίου Φαραστέλη- Θεολόγου

« απεκδυσάμενοι τον παλαιόν άνθρωπον συν τοις πράξεσι αυτού και ενδυσάμενοι τον νέον ανακαινούμενον εις επίγνωσιν κατ' εικόνα του κτίσαντος αυτόν.» (Κολασ. 3,10).

Ποια είναι η θέση και παρουσία των χριστιανών μέσα στον κόσμο, αλλά και σχέση τους μαζί του; Είναι ένα ερώτημα, που όσο απασχολεί εμάς σήμερα, άλλο τόσο απασχολούσε και την Εκκλησία στα χρόνια του Αποστόλου Παύλου. Αυτό μαρτυρούν τα λόγια του σήμερα στην προς Κολασσαείς επιστολή του. Αναφέρεται στη ζωή τους, πριν γίνουν χριστιανοί και υπογραμμίζει τα πάθη, μέσα στα οποία ζούσαν. Με τη

χάρη όμως του Θεού απελευθερώθηκαν απ' όλα αυτά και ζουν μια νέα ζωή, τη ζωή του Χριστού. Αυτή την αλλαγή τους χαρακτηρίζει ο Παύλος: **«απεκδυσάμενοι τον παλαιόν άνθρωπον..»** (Κολασ.3,10). **Απέκδυση**, αποβολή του παλαιού ανθρώπου και **«..και ενδυσάμενοι το νέο ανακαινούμενον εις επίγνωσιν κατ' εικόνα του κτίσαντος αυτόν»** (Κολασ.3,10), είναι **ένδυση** του νέου. Κάτι το νέο

είναι μέσα στον κόσμο όχι μόνο κάθε χριστιανού χωριστά, αλλά και η εν τη Χριστώ κοινωνία.

Αληθινή αλλαγή σημαίνει να γίνονται όλα νέα και να γινόμαστε συνεχώς καινούριοι άνθρωποι. Την ανακαίνιση αυτή μόνο ένας μπορεί να την πραγματοποιήσει. Μόνο ο Ιησούς Χριστός μπορεί να πραγματοποιήσει. Ο κόσμος βάδιζε στο ρυθμό του αργού θανάτου. Κι ήλθε ο Χριστός, για να φέρει τη μεταρρύθμιση της ζωής. Ο κόσμος βάδιζε στο ρυθμό της κακίας. Κι ήλθε ο Χριστός, για να φέρει τη μεταρρύθμιση της καλοσύνης. Ο κόσμος βάδιζε στο ρυθμό της αναζήτησης. Κι ήρθε ο Ιησούς, για να φέρει τη μεταρρύθμιση της θείας αποκάλυψης, να φανερώσει την Αλήθεια. Ο κόσμος βάδιζε στο ρυθμό του μαρασμού. Κι ήρθε ο Κύριος, για να μεταφέρει τη μεταρρύθμιση της ανανέωσης. Ο κόσμος είναι το **πριν**, ο Χριστός είναι το **μετά**. Ο χωρίς Θεό κόσμος είναι η φθορά. Ο Χριστός είναι η ζωή και η πρόοδος.

Αν δε μπορούμε εμείς σήμερα τόσο εύκολα να καταλάβουμε αυτή την αλλαγή και την ουσιαστική διαφορά των χριστιανών από τον κόσμο, είναι γιατί οι περισσότεροί μας δεν έχουμε υποστεί την **κατά Θεόν αλλοίωσιν**, για την οποία μάς μιλάει ο Απόστολος Παύλος. Έτσι πολλές φορές όποιος παρατηρεί τον τρόπο της ζωής μας διερωτάται κατά πόσο διαφέρουμε εμείς από τους μη χριστιανούς και η κοινωνία μας από την κοινωνία των ανθρώπων του κόσμου. Η Εκκλησία μας όμως στα πρόσωπα των συνεπών χριστιανών, έχει πάντα συνείδηση της κοινότητάς της, ότι δηλαδή είναι ολότελα νέο μέγεθος μέσα στην ιστορία.

Η ανακαίνιση του Χριστού δεν είναι θεωρία. Έχει σχέση με συγκεκριμένο χώρο, με συγκεκριμένες ενάρξεις. Για να κατανοήσουμε καλύτερα την ανακαίνιση, πρέπει να γνωρίζουμε πως τη σημερινή επιστολή ο Παύλος τη γράφει μέσα από τη φυλακή. Είναι μια από της επιστολές της αιχμαλωσίας του, φυλακισμένος όντας για την **αγάπη** του Ιησού Χριστού. Η αγάπη είναι φυλακή. Άλλωστε και ο Χριστός, ως Θεός της άπειρης ελευθερίας φυλακίστηκε για την **αγάπη** στους ανθρώπους. Δεσμεύτηκε μέσα στη σάρκα, δηλαδή **σαρκώθηκε**, περιορίστηκε μέσα σε ένα στάβλο και όχι μόνο, εξαρτήθηκε πάνω στο Σταυρό, **σταυρώθηκε**. Στο στάβλο ο Χριστός, στη φυλακή ο Παύλος. Στάβλος η καρδιά του ανθρώπου. Με την παρουσία του Χριστού μεταμορφώνεται σε ανάκτορο, σε παλάτι της ευτυχίας. Ο Παύλος στη φυλακή βρισκόταν κι όμως ένιωθε ελεύθερος. Εμείς είμαστε εκτός της φυλακής κι όμως είμαστε φυλακισμένοι. Σε συγκεκριμένο χώρο ενεργεί ο Χριστός τη Μεταμόρφωσή Του, στο Θαβώρ, αλλά

και με συγκεκριμένο τρόπο. Σε συγκεκριμένες πλευρές της ανθρώπινης ζωής ενεργεί την ευλογημένη Του ανακαίνιση.

Ο άνθρωπος πλάστηκε από το Θεό για να ζει αιώνια. Κάποια στιγμή μέσα στην Εδέμ παλιώνει με την παρακοή και την αμαρτία. Γι' αυτό υπάρχει ο Χριστός. Παίρνει τον άνθρωπο και τον αναπαλαιώνει. Τον καθαρίζει, τον στερεώνει. Του μεταμοσχεύει καινούρια καρδιά, καινούριο νου. Τον ανακαινίζει, τον επαναφέρει στο αρχαίο κάλλος. Τον φωτίζει με το φως της αιώνιας δόξας, της αιώνιας ζωής και βασιλείας. Σχετικά μάζ λέγει ο Παύλος: **«όταν ο Χριστός φανερωθεί, η ζωή ημών, τότε και εμείς συν αυτώ φανερωθήσεσθε εν δόξη»** (Κολασ.3,4). Δε θα λάμπει στη μέλλουσα ζωή μόνο ο Χριστός, αλλά από το δικό Του φως θα λάμπει και η δική μας ύπαρξη. Μέσα στον κόσμο ο Χριστός θέτει νέα σύνορα. Γκρεμίζει τα τείχη του μίσους, καταργεί διακρίσεις και ανισότητες, καταδικάζει τους κάθε λογής ρατσισμούς: **«Ουκ ένι Έλλην και Ιουδαίος, περιτομή και ακροβυστία, βάρβαρος, Σκύθης, δούλος ελεύθερος»** (Κολασ.3,11) . Ο Χριστός παύει τον επεκτατισμό του μίσους. Βάζει φραγμό στον ιμπεριαλισμό του εγωισμού, εξαπλώνει το κράτος της αγάπης, που ισοδυναμεί με το κράτος του Θεού χωρίς σύνορα. Χωρίς Χριστό έχουμε φρικαλέα διάκριση και σκληρή καταπάτηση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, κάτι που συμβαίνει με στυγνό τρόπο και σήμερα σε διάφορα κράτη του κόσμου. Μαζί με το Χριστό όλοι είναι ίσοι, όλοι γίνονται αδελφοί. Τα νέα σύνορα, που οριοθετεί ο Χριστός είναι: **Η Αλήθεια** χωρίς σύνορα. Η βασιλεία του Θεού χωρίς σύνορα. Η αγάπη χωρίς σύνορα. Τίποτε πιο νέο και πιο επαναστατικό από την αγάπη του Χριστού δεν υπάρχει: **«Εντολήν καινήν δίδωμι υμίν, ίνα αγαπάτε αλλήλους»** (Ιωάν.13,34).

Η νέα άποψη περί του σώματος, που μάζ χαρίζει ο Χριστός, μάζ ωφελεί από κάθε μεριά. Τι συμφέρει το κοινωνικό σύνολο; Συμφέρουν οι μοιχείες με τα διαζύγια και τη διάλυση της οικογένειας, η χρήση ναρκωτικών ουσιών, η πορνεία; Αυτά συμφέρουν ή ηθική ζωή; Αν σκοτώσουμε τα αμαρτωλά πάθη, λέγει ο Παύλος, θα ζήσει η ηθική, η τιμιότητα. Αν πεθάνει η φθορά , θα ζήσει η χαρά. Όλα, λοιπόν, νέα με το Χριστό. Και η γλώσσα μας νέα. Αν υπήρχε στην αυλή μας ανοιχτός βόθρος θα τον αφήναμε; Ασφαλώς όχι. Πώς , λοιπόν, ανεχόμαστε τη δυσοσμία, που βγαίνει από τις βωμολοχίες, από τα στόματα των ανθρώπων; Ο Χριστός μάζ χαρίζει νέο στόμα, καθαρό , στόμα που δε βρίζει, δε χυδαιολογεί , δε βλασφημεί: **« Νυνί δε απόθεσθε και ημείς τα πάντα, οργήν, θυμόν, κακίαν, βλασφημίαν, αισχρολογίαν, εκ του στόματος υμών»** (

Κολασ.3,8). Καινούρια γλώσσα τοποθετεί στο στόμα μας ο Χριστός. Υπόσχεται για τους χριστιανούς: **«γλώσσαις λαλήσουσι καιναίς»** (Μάρκ.16,17).

Ο Χριστός, αγαπητοί αδελφοί, είναι το νέο, το μετά, δηλαδή μεταρρύθμιση, μεταβολή, μετάθεση, μεταμόρφωση. Όλα τα **μετά** του Χριστού πετυχαίνονται ύστερα από ένα δικό μας **μετά**. Κι αυτό λέγεται **μετάνοια**. Σε πραγματική μετάνοια μάς προτρέπει ο Παύλος με τρία παραγγέλματά του: Πετάξτε από πάνω σας κάθε κακό: **« απόθεσθε και υμείς πάντα»** (Κολασ. 3,8). Η αμαρτία είναι παλιό ρούχο, ο παλιός άνθρωπος. Πετάξτε τις παλιά! Ντυθείτε την καινούρια στολή της αρετής: **«ενδύσασθε τον νέον ανακαινούμενον εις επίγνωσιν κατ' εικόνα τον κτίσαντος αυτόν»** (Κολασ.3,10). Με τη μετάνοια δέχεται ο Χριστός της αγάπης, τον άσωτο εαυτό μας. Και η Τρίτη προτροπή, νεκρώστε τα πάθη: **«νεκρώσατε ουν τα πάθη υμών τα επί της γης.»** (Κολασ.3,5). Προκειμένου να μάς σκοτώσουν τα πάθη, ας σπεύσουμε να τα φονεύσουμε εμείς. Για τους κακούς φίλους λέμε: «τρέφαμε φίδι στον κόρφο μας». Αυτό σημαίνει και με τα αμαρτωλά πάθη, τρέφουμε τους δολοφόνους μας! Καιρός να αντιδράσουμε, να σκοτώσουμε τα πάθη, για να σωθούμε εμείς. Με τη μετάνοια γινόμαστε νέοι, ανακαινισμένοι άνθρωποι, όμως νέοι πάντοτε μαζί με τον αιώνιο Νέο, το Χριστό στη βασιλεία Του.

Οι χριστιανοί διατηρούν τη χριστιανική τους ιδιότητα, όταν μένουν ελεύθεροι και ανεπηρέαστοι απ' τις σατανικές δυνάμεις του κόσμου. Μόνο έτσι μπορούν να είναι φως του κόσμου και το αλάτι της γης. Θα μπορούσαμε τελικά, να πούμε, ότι όλος ο αγώνας μας μέσα στον κόσμο γίνεται για να διατηρήσουμε την ταυτότητά μας, αποφεύγοντας την ταύτισή μας με τον κόσμο. Γιατί η ταύτισή μας με τον κόσμο σημαίνει επιστροφή στον κόσμο και το **ντύσιμό μας** και πάλι με τον **παλαιό** άνθρωπο, δηλαδή άρνηση της χριστιανικής μας ιδιότητας.

Μη ξεχνάμε, αγαπητοί μου, πως ο Χριστός πραγματοποιεί μια αληθινή μεταρρύθμιση, μια ανακαίνιση του ανθρώπου, όλα μάς τα μεταποιεί σε νέα μορφή. Όλα γίνονται μαζί με το Χριστό. Όλα καινούρια, όλα ωραία, όλα φωτεινά μαζί με το Χριστό. Αυτό τονίζει σήμερα ο Απόστολος Παύλος: **« απεκδυσάμενοι τον παλαιόν άνθρωπον συ ταις πράξεσιν αυτού και ενδυσάμενοι τον νέον ανακαινούμενον εις επίγνωσιν κατ' εικόνα του κτίσαντος αυτόν»** (Κολασ. 3,10). **ΑΜΗΝ.**